

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, recursurile declarate de către Niculiță Speranța și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Niculiță Iurie împotriva Speranței Niculiță cu privire la declararea bunului imobil proprietate personală, și, la acțiunea Speranței Niculiță împotriva lui Iurie Niculiță cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din bunul imobil și vânzarea acesteia la licitație,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care cererea de apel a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a fost restituită ca fiind depusă de către o persoană, care nu este în drept să declare apel,

c o n s t a t ă

La 10 iunie 2010, Niculiță Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Speranței Niculiță, solicitînd declararea bunului imobil - apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, proprietatea lui personală, dobândit de către el în perioada ducerii gospodăriei separate de cea a pârâtei, cu obligarea OCT Chișinău să efectueze rectificările corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2010, acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut bunul imobil – apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, proprietate personală a lui Niculiță Iurie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 august 2013, a fost admis apelul declarat de către Niculiță Speranța, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Concomitent, la 07 iunie 2013, Niculiță Speranța a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Niculiță, solicitînd partajarea bunului imobil – apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, proprietate comună în devălmășie.

Pe parcursul examinării pricinii, și anume la 01 noiembrie 2013, reclamanta Niculiță Speranța a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune împotriva lui Iurie Niculiță, indicînd în calitate de intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani și a solicitat recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra 2/3 cote-părți din bunul imobil – apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău și partajarea

imobilului respectiv prin atribuirea acestuia în întregime ei, cu încasarea din contul dînzei în beneficiul lui Niculiță Iurie a unei sulțe în mărime de 1/3 din costul apartamentului.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2014, au fost conexate într-un singur proces civil cauza civilă la acțiunea Speranței Niculiță împotriva lui Niculiță Iurie cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din bunul imobil și partajarea bunului imobil, cu pricina civilă la acțiunea lui Niculiță Iurie împotriva Speranței Niculiță cu privire la declararea bunului imobil proprietate personală.

La 12 noiembrie 2014, Speranța Niculiță a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, neindicând în calitate de intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, prin care și-a modificat cerințele din acțiune, solicitînd recunoașterea după ea și pârât dreptul de proprietate a câte 1/2 cote-părți ideale din apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău și partajarea bunului imobil litigios între coproprietari prin vânzarea acestuia la licitație, cu distribuirea ulterioară a prețului încasat în proporții egale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 martie 2016, acțiunea inițială a fost admisă în parte, fiind recunoscut Niculiță Iurie în calitate de unic proprietar al apartamentului nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100517.104.01.005, în rest, acțiunea a fost respinsă. A fost respinsă ca neîntemeiată și acțiunea Speranței Niculiță împotriva lui Iurie Niculiță cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți și vânzarea la licitație. A fost încasată din contul Speranței Niculiță în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 21.590 lei.

La 03 octombrie 2016, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitînd repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 martie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) CPC, cererea de apel a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a fost restituită ca fiind depusă de către o persoană, care nu este în drept să declare apel.

La 15 decembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 425 CPC, Niculiță Speranța a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului Niculiță Speranța a invocat că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia de a restitui apelul declarat de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, deoarece prezenta cauză a fost judecată în absența unui participant la proces, la caz – Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, care figurează în procesul dat în calitate de intervenient accesoriu, căreia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Concomitent, la 15 decembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 425 CPC, și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a invocat argumente similare celor ca și în recursul declarat de către Speranța Niculiță.

La 28 februarie 2017, în adresa lui Niculiță Iurie au fost expediate copiile recursurilor declarate de către Speranța Niculiță și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului

Buiucani, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 360 alin. (1) CPC, sunt în drept să declare apel: a) părțile și alți participanți la proces; b) reprezentantul în interesul apelantului, dacă este împuternicit în modul stabilit de lege; c) martorul, expertul, specialistul și interpretul, reprezentantul cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. d) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă, cererea de apel a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

Din suportul probatoriu prezent la actele pricinii rezultă că la 10 iunie 2010, intimatul-reclamant Niculiță Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Speranței Niculiță, solicitând declararea bunului imobil - apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, proprietate lui personală, dobândit de către el în perioada ducerii gospodăriei separate de cea a pârâtei, cu obligarea OCT Chișinău să efectueze rectificările corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile.

Totodată, se reține că la 07 iunie 2013, recurenta-reclamantă Niculiță Speranța a depus și ea cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Niculiță, solicitând inițial partajarea bunului imobil – apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, proprietate comună în devălmășie.

La 01 noiembrie 2013, Niculiță Speranța a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiunea îndreptată împotriva lui Iurie Niculiță, indicând în calitate de intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani și solicitând recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra 2/3 cote-părți din bunul imobil – apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău și partajarea imobilului respectiv prin atribuirea acestuia în întregime ei, cu încasarea din contul dînzei în beneficiul lui Niculiță Iurie a unei sulte în mărime de 1/3 din costul apartamentului.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 octombrie 2014, au fost conexate într-un singur proces civil, cauza civilă la acțiunea Speranței Niculiță împotriva lui Niculiță Iurie cu privire la partajul averii, cu pricina civilă la acțiunea lui Niculiță Iurie împotriva Speranței Niculiță cu privire la declararea bunului imobil proprietate personală.

Ulterior, la 12 noiembrie 2014, Niculiță Speranța a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care și-a modificat cerințele din acțiune, solicitând recunoașterea după ea și pârâtul Niculiță Iurie dreptului de proprietate a câte 1/2 cote-părți ideale din apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău și partajarea bunului imobil litigios între coproprietari prin vânzarea acestuia la licitație, cu distribuirea ulterioară a prețului încasat în proporții egale (f.d. 107, vol. II).

Se reține că în ultima cerere de concretizare a pretențiilor, Niculiță Speranța în calitate de participanți la proces s-a indicat doar pe sine – în calitate de reclamantă și pe Niculiță Iurie în calitate de pârât.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 martie 2016, acțiunea inițială a fost admisă în parte, fiind recunoscut Niculiță Iurie proprietar unic al apartamentului nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100517.104.01.005, în rest, acțiunea a fost respinsă, ca neântemeiată. A fost respinsă ca neântemeiată și acțiunea Speranței Niculiță împotriva lui Iurie Niculiță cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți și vânzarea șa licitație. A fost încasată din contul Speranței Niculiță în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 21.590 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2016, cererea de apel depusă de către Niculiță Speranța, prin intermediul reprezentantului său - avocatul Podlesnov Alexandr, a fost restituită ca fiind depusă de către o persoană care nu este în drept să declare apel.

La 03 octombrie 2016, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 martie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) CPC, cererea de apel a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a fost restituită ca fiind depusă de către o persoană, care nu este în drept să declare apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată soluția Curții de Apel Chișinău privind restituirea apelului declarat de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, ca fiind depusă de către o persoană, care nu este în drept să declare apel, din următoarele considerente.

Astfel, după cum rezultă din cererea de concretizare a pretențiilor din 12 noiembrie 2014, prin care recurenta-reclamantă Niculiță Speranța și-a modificat pretențiile din acțiune, ca părți la procesul în cauză, aceasta s-a indicat doar pe sine - în calitate de reclamantă și pe Niculiță Iurie, în calitate de pîrît, fără a face vreo referire asupra faptului că în procesul în cauză mai figurează și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani, în calitate de intervenient accesoriu, precum și nici din conținutul cererii respective nu rezultă faptul dat.

Or, reieșind din prevederile art. 27 alin. (1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijlocele procedurale de apărare.

Afară de aceasta, nici în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe, începând cu 12 noiembrie 2014, recurenta-reclamantă Niculiță Speranța, prin intermediul reprezentantului său - avocatul Alexandr Podlesnov, nu a menționat vreo dată că în procesul dat mai figurează încă un participant la proces sau după caz să solicite atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu - Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani (f.d. 147-164, vol. II).

De asemenea, atît în apelul său preliminar din 24 martie 2016, cât și în cel motivat din 11 iunie 2016, declarat împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 martie 2016, recurenta Niculiță Speranța nu a indicat vreun argument privitor la faptul că prezenta cauză civilă a fost examinată în absența unui participant la proces, căruia nu i-a fost comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, la cazul speței - Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani (f.d. 171, 185-186, vol. II). Cu atît mai mult că, chiar în apelul respectiv recurenta în calitate de părți indică doar pe sine și pe intimatul-pârât Iurie Niculiță.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentelor Speranța Niculiță și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani invocat în cererile lor de recurs precum că prezintă cauza a fost judecată în absența unui participant la proces, la caz – a ultimei, căreia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, or, la actele pricinii nu se atestă probe din care să rezulte că autoritatea tutelară enunțată are vreo anumită calitate procesuală în prezentul litigiu.

În conformitate cu art. 67 alin. (1) CPC, persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți.

Distinct de aceasta, atât Niculiță Speranța, cât și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani nu au indicat care anume drepturi sau interese legitime au fost sau puteau fi încălcate prin neatragerea în procesul în cauză a ultimei, având în vedere faptul că obiectul de examinare al prezentei acțiuni îl constituie regimul juridic al bunului imobil, la caz, apartamentul nr. 5 din str. V. Lupu, 4, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100517.104.01.005, asupra căruia pretind ambii foștii soți – Niculiță Speranța și Niculiță Iurie.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurente sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de către Niculiță Speranța și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de către Niculiță Speranța și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Niculiță Iurie împotriva Speranței Niculiță cu privire la declararea bunului imobil proprietate personală, și, la acțiunea Speranței Niculiță împotriva lui Iurie Niculiță cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din bunul imobil și vânzarea acesteia la licitație.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic